והא נים ניה לר' מאיר כו'. דהא לא בעי' לאוקומי לעיל אלא באיסור

כולל ומוסיף: מיגו דאיסוסף איסורא כה לגבי שאר אחין. משום אשת את איסוסף נמי איסורא גבי דידיה: נשאם לאחי אביו מיגו דאיסוסף

איסורה לגבי החיו חיסוסף לגבי דידיה. ולגבי החיו משום השת החי

החב: (ה) ל"ח ס"ה מיגו דחימוסף

מיסוכה לגבי בני החי הביו משום השם

אב: בותבר' בת בתו וכלתו. שנשחה

בנו: ואחום אשמו. שהיה נשוי את

בת חתנו שהיא אחות בת בתו מן

האב כגוו שהיתה לו בת מאשה אחרת

ונשאה זה האב חמיו של בעל בתו

וכשבא זה על בתו של חתנו שהיא לו

בת בתו היתה לתות לשתו: ולשת

אמיו. שמת בנו ונשאה אחיו של זה:

ומשת מתי מבינ. שמת מתיו ונשמה

ל) יבמוח לב. [חולין קא. וש"ג],
 ב' [יבמוח לא:], ג) סנהדרין פא.
 יבמוח לב., ד) [חוספתא סנהדרין
 פי"ב ה"ג יבמוח לב. סנהדרין פא.],

יבמות לב, ד) [תוספתא סנהדרין פי"ב ה"ג יבמות לב סנהדרין פא.], ס) וקאיעל נשואה לאחי אביו, 1) עי"

פי׳ בבה״ו. ז) יבמות לנ...

הגהות הב"ח

(A) רש"י ד"ה נשלת וכו' לחיהלב ונ"ל דה"ג מיגו: (3) ד"ה

שנפלה וכו' ליבמה ופריך א"כ כל"ל והד"א: (ג) ד"ה מודה כו'

מוסיף הס"ד ולחר כך מ"ה מאי איסור מוסיף וכו' והכל: (ד) תום' ד"ה לשת וכו' זקן והלא לא תפסי נה:

רבינו גרשום

מאי לאו האכליה לחצי פרס.
מאי לאו האכליה לחצי פרס.
כוליה, מבר אכלת פרס
וחיוביתי דרב פא דמהרך
ידת ויות שיש בו בכדי אכלת
פרס משישור כו בכדי אלא לאכל פלו
ידת ויות שיש בו בכדי אלאנכל הו
מכשישור כרי והתיחי לה לעוברה
כל הני מפרש לקמן: אמר מר
כל הני מפרש לקמן: אמר מר
הבי קאמר אכל פדות מכשישור
חצי שיעור של שאם ידר וטבל
ול ידדר לטבול פשאוכל אותו
ושלה ואח"כ אכל חצי שיעור האשון
ועלה ואח"ב אות החירו האשון
ועלה ואח"ב אות היו מנישור מנישור מישור האשון
ועלה ואח"ב אות חול מנישור ואמים לו ולובול מיד כשאכל חוני

שיעור ראשון כיון שטבל ועלה ושוב השלימו אתי למימר אהניא לי טבילה קמייתא שטבלתי

. ולד ראשון להניק את בנה ובנה טהור דאינו מטמא לא קדש

ולד ראשון ההניק את בנה ובנה טהור דאינו מטמא לא קדש ולא תרומה בנגיעה מ"ט היא לא מטמיא ליה לבנה בנגיעה דאיהי הויא ולד טומאה ואין ולד טומאה מטמא אדם ולא חלב טומאה מטמא אדם ולא חלב טומאה מטמא אדם ולא חלב טומאה מטמא אדם ולא חלב

שלה אינו מטמא אותו דאע"ג

דמשקה הוא כיון דהיינו מאכל של תינוק אמרינן משקה הבא לאוכל כאוכל דמי כדתנן חולב

אוכל האוכל המי כדתנן חולב אדם בי"ט לתוך הקדירה אבל לא לתוך הקערה דקדרה עושין בה אוכל ואמריי משקה הבא לאוכל אוכל הוא וכאוכלא דאיפרת דמי אבל לא לתוך הקערה דקערה אבל לא לתוך הקערה דקערה

שהוא אוכל מחמת אותה טיפה מלוכלך שאינה אוכל וליטמא

. החלב וליטמא התינוק ואמאי בנה טהור: אמר רב נחמן כגון לח א מיי׳ פ״ד מהל׳ שגגות הל׳

ב: למ ב מיי פייצ מהלי איסורי ביאה הלי א ופייא מהלכות אישות הלכה ו סימן ט טוש"ע אה"ע סי טו סעיף יט: מ ג מיי פייד מהלי סנהדרין הלי ד:

מא ד מיי' פ"ד מהל' שגגות הל' ד:

מוסף רש"י

עבר עבירה שיש בה שתי מיתות. כגון חמותו והיא אשת יקיב יאנה, מכננם כם חתי היסור חמותו וחייל אאשת איש, דאי חיילי תרוייהו עליה הוה לן למדייניה בחמורה (יבחות שם).

שיבוה מקובצת כולל נמחק: 9, נשאת לאחיי חל ואיסיר בה אחת אית תיבת מאפין בק נשאת לאחיי הולל נמחק: 9, נשאת לאחיי האל כמנון שהי דיאל מאפו לא להמי להיא לבל להול לא מצי לביתני הכא לבל דהרא אחותו ולא תפסי בה דריה אל האחותו ולא תפסי משכחת לה כמו בסמוך ולא מצי משכחת לה כמו בסמוך ולא מצי בכ הזקן דושין תופסין אם בב הזקן דושין תופסין בני אחי אבר הזקן נתאה כדתו: 9, שאר בסמוך שהרי אין קדושין תופסין בני אחיי אבר אין ברושין מי מינו לבני. בקצת ס"י. גרים מינו לבני, בקצת ס"י. גרים מינו לבני אבר וויסיג לבני אחיי אברו אחיי ואשת אחייו ואשת אחייו ואשת אחייו ואשת אחייו ואשת אחייו ואשת לושבה כאן כגון שהיה בת לעיל אחות אשתו ותופל האובן בת ושיה בת לבון שה לאחום המאובן ושיל ול להאובן בת מאשה וואחר אותו שהור ונשא עול שהור ונישל אחות אשתו הואחר מגון בגון שהיה בת לשבה כאן כגון שהיה בת של הצורות ורוש אות לאשהור ונוש אנה לו אשתו היו להוצובן בת מאשה אחרת ונשא עמלק אשתו שימה מקובצת אשוו מואובן ויש לדלו אובן בות מאשה אחרת ונשא עמלק אשתו של ראובן ובתו שהיה לו מאשה אחרת דהויא לה בת אשתו ואחות אשתו וכן בבת בתה תוכל למצוא כולן: ז] לו ביבום א״ה מאי עבר מוצא בכן (מוצא בכן יעקב: א"ר אחא בר בנו וכבן כן בנו עד (תיבות כבת ובבת נמחק). ס"א בבת כן בנו ובבת בן בן בנו כו': ען ין עי' בחדושין: יוּן הבא על חמותו. גם כאן גריס רש"י אחות אשתו דוק ותמצא לכולהו מיהו אחות אשתו ותמצא לכולה מיהו אחרה אשתו לא המצא (הכי) [הכא] כי אם באיסור כולל ובשם אחד מיגו דאכלל בשאר אחירה משום אחרת אשתו איתכלל נמי לגבי חמרתו וכלתו משכחת לה כגון עלק ובנו ענלק נשא הבת רבנו משלח ובנו ענלק נשא הבת רבנו חמרתו וכלתו: חייב כליה משום שהיהו גישור גישו ביליה משום שהיה גישור גישור בילה בילה בילה שהיה בחיר גישור אם חמרים כגון בהר ליה חמותו ואם חמרום ואם דהר ליה חמותו ואם חמרום ואם המיז: ען שלשתו שם אחד. חמיו: יכן שלשתן שם אחד. ואע"ג דהבא על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו חייב שלש אע"ג דשם אחד הוא התם משום דכתיב תלתא קראי אבל חמותו ואם חמותו ואם חמיו וימה זימה: יגן בת בת אשתו:

נשאת לאחיו מינו דאיתוסף כו'. פירוש משום אשת אח וא"ת והא ממוכת היא ואם כן היאך אסורה לאחיו משום אשת אח איך חל איסור אשת אח על איסור ממורת ויש לומר דמיירי דאחיו כמי ממוד ואם כן ליכא איסור ממזרת דהוא עלמו כמו כן ממזר ועי״ל דאיסור חמור חל שפיר על איסור קל

כדפרישית לעיל:

הבא על בת בתו. הקשה רבינו ברוך אמאי לא חשיב בהדייהו בת בנה כגון שניסת בתו לבן אשתו וילדה לו בת דהויא בת בתו ובת בנה בבת אחת וגם בסיפא חשה אמאי לא תני בת בנה ובת בתה מוז דמשכחת לה ביעקב שנשא רחל ולאה שאינם אחיות ויש לה בן לרחל מאדם אחר ונשא בת לאה שהיתה לה מיעקב וילדה בת לאה בת ובא יעקב עליה הרי היא בת כן אשתו ובת כתו ולפי מה שפי׳ לקמן דמתני׳ לא מיירי רק באיסור מוסיף ניחא שפיר והקשה הקדוש ה"ר יום טוב אמאי לא תני חמותו כגון שנשה בת בת בתו דבת בתו היא חמותו וי"ל י" דת"ק לא מיירי בעבד איסורא ומהאי טעמא לא תני אם חמותו ואם חמיו שוו ושניות הן ואפילו לרבי יוסי נמי דמיירי בעבר זקן ונשאה יש לומר להכי לא תני להו יון דהוי איסור כולל ואפילו לר׳ חייא לאמר פרק ד' אחין (יבמות לב: ולג.) לר' יוסי מחייב תרתי משום איסור כולל היינו באיסור כולל בשם אחד אבל בשני שמות יש לא ומש"ה ניחא לדידיה גבי אשת איש ונעשת חמותו דלא אמריי

גרם ליה דאם כן שבע הוו ואדתני לעיל שש ליתני שבע ואם תאמר וליתני שבע יש וליחשוב אחות אשתו וכגון שדינה בת יעקב ניסת לאדם מעלמא וילדה לו בת ואותו אדם היה לו בת אחרת מאשה אחרת ונשאה יעקב ואם כן הרי בת דינה ליעקב בת בתו ואחות אשתו וחיילא איסור אחום אשחו באיחור כולל חינו דחיחחר בשאר אחיות משום אחות אשה איתסר נמי בבת דינה משום אחות אשה ויש לומר דלא תני רק איסורי דמודי בהו ר' יוסי ומיירי בסיפא דהיינו איסור מוסיף ואפילו לר' חייא דאמר "דאימ ליה לר' יוסי איסור כולל י"ל לא נחת למיתני במתני' רק איסור מוסיף וא"ת מכל מקום אמאי לא תנא אחות אשתו ובבת אחת וכגון שיעקב נשא כו אחותו נכרית של בת דינה בת יעקב וילדה לו בת השתא הויא אותו בת של דינה בת

נידוו בחמותו משום דשני שמות הו

ואחות אשתו. ואומר הר״י דלא

בתו של יעקב ואחות אשתו ויש לומר דבאיסורא כאז שחל ע"י קדושין

לא מני אלא אותה שחל האיסור מיד בשעת קדושין והשתא מיד שנשא יעקב בת האיש לא היה שום איסור עד שנולדה יש דינה מאותו האיש

או חל איסור אחות אשתו עם איסור בת בתו וא"ת ובגמרא יגו נמי דקאמר מודי ליה באיסור מוסיף מנליה דילמא כולה מתני׳ באיסור בת

אחת מיירי וכגון יהו שנחקדשה הלה פחות מבת ג' שנים דכי נשלם שנה שלישית או חלו כל האיסורין יהו חשיב במתני' בבת אחת וי"ל דלא חשיב איסורא שע"י קדושין אלא כשחלין בשעת קדושין ואי בבת אחת הויין יוו עלה הרי לא חלו שום איסור עד גמר שלש שנים ויום אחד ועוד י"ל דמתני" לא אפיא לאורויי רק באיסור מוסיף כמו שפירשמי: אשר אחיו. היינו אשם אחיו מאמו דאי מאביו היאך נשאה זקן (ד) יש ולא תפסי בה קידושין דהויא כלתו ומכאן משמע דאשת אחיו מאמו בכרת יש ומחייב עליה חטאת והא דממעט בחורת כהנים היינו מעריריות אבל כרת איכא:

הרי חרי תוספות מינו האיתוסף איסורא צכבי בני אחים וכרי. היינו כ' שמות אשת אל ואשת אחי אליו במינור מוסיף: שעבר משום כצח בנו שניה. וח"ק הואיל ואיסורא דרגן איסא אל שני ג'יה: מודה רבי יוםי באיסור מוסיף. שאיסור חמור חל על איסור הקל או גאיסור און כגון איסור אח ואיסורא אשה אל קל על מתור לא חיילא אפי באיסור מתוסיף הילכן התוח ונעשית אשת אש בי רו' יוסי דאמא לאוספי באשת אב אינו מודה בהני דהחוכר המ"ק דבשלתא כלתו דבסקילה חייל אב במוך בשרים ואשת אל במיל אלשת איש דרגות אל אחיים אות אות המינור במוך לרי יוסי אל מות משמת אלא ג'י כת בתו כלתו ואשת אב: מודה רי יוסי באיסור מוסיף. פירש"י דה"ה אחי אביו וגדה דחייבי כריסות גרידי לא חייל הילכך לרי יוסי לא משמע הכי בפרק ד' אחין:

שם אחר הן: גמ' א"ר אלעזר א"ר הושעיא ר'

יוחנן כן נורי וסומכוס אמרו דבר אחד ר' יוחנן

משום אשת איש ולא התרו בו משום חמותו מיחייב משום אשת איש: טון (בהדי בתה ובת בתה) [דמשכחת בתה]: טון חמיו דשניות הן:

חייהבא על בת בתו חייב עליה משום בת בתו וכלתו ₪ ואשת אחיו ואשת אחי אביו (ואחות אשתו) ואשת איש ונדה ר' יוםי אומר אם עבר זקן ונשאה חייב עליה משום אשת אב סוכן הבא על בת אשתו ועל בת בתה: גמ' קתני חייב עליה משום אשת אב מי שריא ליה א'"ר יוחנז כגוז שנפלה לו ז ליבום א"ה מאי עבר א"ר יעקב שעבר משום כלת בנו שניה כדתני' בכלתו ערוה כלת בנו שניה וכן אתה מוצא ® בבת בנו ובבת בן בנו עד סוף כל הדורות ומי אית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא תנן שיעבר עבירה שיש בה שתי מיתות נידון בחמורה רבי יוםי אומר נידון בזיקה ראשונה שבאה עליו ותניא סכיצר א"ר יוםי נידון בזיקה ראשונה חמותו ונעשת אשת איש נידון משום חמותו אשת איש ונעשת חמותו נידון משום אשת איש א"ר אבהו מודה רבי יוםי באיסור מוסיף וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן מודה ר' יוםי באיםור מוסיף של מאי איסור מוסיף איכא הכא ידאיכא ברא לסבא מיגו דאיתוסף איסורא לגבי בריה איתוסף איסורא לגבי דידיה: מתני' יה יהבא על חמותו חייב עליה משום חמותו וכלתו ואשת אחיו ואשת אחי אביו ואחות אשתו ואשת איש ונדה וכן הבא על אם חמיו ועל אם חמותו רבי יוחנן בן נורי

והא לית ליה לרבי מאיר ¢איסור חל על איסור נהי דאיסור חל על איסור לית ליה איסור מוסיף ואיסור 6 כולל אית ליה כגון שבא על אמו והוליד בת דאיסור בתו ואחותו בהדי הדדי אתי ס נשאת לאחיו מיגו דאיתוסף איסור לגבי אחין איתוסף איסורא לגבי דידיה נשאת לאחי אביו מיגו דאיתוסף איסורא לגבי מ שאר אחי אביו איתוסף לגבי דידיה ה"ל אשת איש מיגו דאיתוסף איסור לגבי עלמא איתוסף נמי לגבי דידיה ה"ל נדה מיגו דאיתוסף איסור לגבי בעלה איתוסף נמי לגבי דידיה: מתני' אומר הבא על חמותו חייב עליה משום חמותו ואם חמותו ואם חמיו אמרו לו ים שלשתן

אחי אביו: אם עבר הוקן. אביו של זה ונשחה וחחר כך בח עליה זה חייב אף על אשת האב: וכן בם אשמו. חייב עליה משום בת אשתו וכלתו ואשת אחיו כו' וכן בת ים אשתו חייב עליה משום כל אלה: גבו' ומי שריא ליה. לאביו של זה והא אשת אחיו היא להפין של היאו משמו ממין האת דהא מחייבינן ליה לבנו משום אשת אחי אביו אלמא אסירא ליה לאביו משום אשת את ואין לו אישות בה ואמאי קאמר רבי יוסי חייב עליה משום אשת חב: שנפלה לו ליבוס. מחחיו שמת בלא בנים ובא הוא ליבמה (כ): אם כן מאי עבר. זקן הא שפיר עבד דאינה אסורה עליו משום איסור ערוה. ואם תאמר כלתו היא דהא מחייבינו לבריה משום אשת אח לאו פירכא היא דאיכא לאוקומה דאשת אחיו של בנו מאמו היא ולאו כלתו של אב היא אלא השת חורנו ומותרת לו: דעבר משום כלת בנו שהיא שניה. מדברי סופרים דהא חייבנו לבריה משום כלתו. והוא הדין נמי דמלי לתרולי דעבר משום בת בת בנו שהיא שניה אלא חדא מינייהו נקט: שתי מיתות. חמותו יאשת איש איכא שריפה וחנה ושריפה חמורה מחנק: בזיקה ראשונה. ולא באחרונה דאין איסור חל על איסור: מודה ר' יוסי. במתני' דאיכא איסור מוסיף ה״ה לכולל ובת אחת כדמפרש לקמן הלכך חמותו ונעשית אשת איש אף על גב דאיכא איסור מוסיף דאימוסף איסורא דאשת איש אכולי עלמא אפ״ה נידון בחמותו משום דחמורה היא יה הבל השת היש ונעשית חמותו ליכה

לא כולל ולא מוסיף (ג): והכא בבת

בתו ועבר אביו ונשאה מאי איסור

מוסיף היכה. דליתוסף היסור השת בן נורי הא דאמרן סומכוס מאי היא דתנן שחשה אב אהאי: כגון דאים לים בכא לסבא. ואמיו של זה הוא דמגו דאימוסף איסורא אההוא ברא משום אשם אב איתוסף נמי אהאי: בותבר' ר' יוחנן בן נורי אומר כו' משום חמותו ואם

חמוסו. שהיה נשוי בתה ובת בתה ואם חמיו שנשא את בת בנה: שלשתן שם אחד. בחד קרא כתיבי ובחד לאו הלכך אין חילוק חטאות ביניהם: גבו"

שינק התינוק בתקיפה אחת. במציצה אחת בכח ולא הניח טיפה מלוכלכת שינק הכל ולא נתכשר החלב באותה טיפה הלכך בנה טהור: שתי תשובות בדבר חדא